

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

SKUPNI PREDLOG RESOLUCIJE

v skladu s členoma 135(5) in 123(4) Poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:

ECR (B8-0010/2014)

PPE (B8-0012/2014)

ALDE (B8-0014/2014)

Verts/ALE (B8-0017/2014)

S&D (B8-0018/2014)

GUE/NGL (B8-0022/2014)

o Sudanu: primer Meriam Jahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Marija Gabriel (Mariya Gabriel), Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson

v imenu skupine PPE

Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia

RC\1031702SL.doc

PE534.954v01-00 }
PE934.956v01-00 }
PE534.958v01-00 }
PE534.961v01-00 }
PE534.962v01-00 }
PE534.966v01-00 } RC1

Costa

v imenu skupine S&D

Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen

v imenu skupine ECR

Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander grof Lambsdorfski, Louis Michel,

Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao

Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis

van Baalen, Javier Nart

v imenu skupine ALDE

Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos

Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodríguez-Rubio Vázquez,

Dennis de Jong

v imenu skupine GUE/NGL

Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest

Urtasun, Ulrike Lunacek

v imenu skupine Verts/ALE

RC\1031702SL.doc

PE534.954v01-00 }

PE934.956v01-00 }

PE534.958v01-00 }

PE534.961v01-00 }

PE534.962v01-00 }

PE534.966v01-00 } RC1

Resolucija Evropskega parlamenta o Sudanu: primer Meriam Jahia Ibrahim (2014/2727(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupne izjave predsednika Komisije, predsednika Evropskega sveta in predsednika Parlamenta z dne 10. junija 2014, ki so jo pripravili skupaj z udeleženci srečanja verskih voditeljev na visoki ravni istega dne,
 - ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 15. maja 2014 o smrtni kazni za apostazijo v Sudanu,
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948 in Deklaracije ZN o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja,
 - ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah,
 - ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev,
 - ob upoštevanju drugega pregleda sporazuma iz Cotonouja leta 2010,
 - ob upoštevanju smernic EU o svobodi veroizpovedi in prepričanja iz leta 2013,
 - ob upoštevanju prvega protokola k Afriški listini o človekovih pravicah in pravicah ljudstev o pravicah žensk v Afriki,
 - ob upoštevanju Arabske listine človekovih pravic,
 - ob upoštevanju pravic otrok,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker so konec leta 2013 Meriam Jahia Ibrahim, hči etiopske krščanske matere in sudanskega muslimanskega očeta, ki so jo vzgajali kot kristjanko, sorodniki po očetovi strani obtožili prešuštva in jo prijavili oblastem zaradi poroke s kristjanom; ker so obtožbo o apostaziji dodali kasneje, decembra 2013;
- B. ker je bila 12. maja 2014 razglašena sodba prvostopenjskega sodišča, s katero so Meriam Ibrahim, ki je bila takrat v osmem mesecu nosečnosti, odredili sto udarcev z bičem zaradi prešuštva in jo obsodili na smrt z obešanjem zaradi apostazije, pri čemer so ji dali na voljo tri dni, da se odpove krščanstvu; ker so Meriam Ibrahim obsodili po islamskem šeriatskem pravu, ki velja v Sudanu od leta 1983 in v skladu s katerim se spreobrnitev kaznuje s smrtjo; ker je bila 15. maja 2014 obsodba znova potrjena, saj se Meriam Ibrahim ni želela spreobrniti v islam;
- C. ker je Meriam Ibrahim 27. maja 2014 v zaporu rodila deklico Mayo; ker naj bi imela Meriam Ibrahim med porodom vklenjene noge, kar je pomenilo resno nevarnost za njeno

RC\1031702SL.doc

PE534.954v01-00 }
PE934.956v01-00 }
PE534.958v01-00 }
PE534.961v01-00 }
PE534.962v01-00 }
PE534.966v01-00 } RC1

SL

zdravje in zdravje otroka; ker je pri tem šlo za hudo kršitev pravic žensk in otrok;

- D. ker so njeno zadevo 5. maja 2014 uspešno prenesli na pritožbeno sodišče;
- E. ker so Meriam Ibrahim 23. junija 2014, ko je pritožbeno sodišče razsodilo, da ni kriva po nobeni obtožnici, izpustili iz ženskega zapora v Omdurmanu, vendar so jo znova aretirali na letališču v Kartumu, od koder je družina želela odpotovati v ZDA, z navedbo, da naj bi želela zapustiti državo s ponarejenimi potnimi listinami, ki jih je izdalo veleposlaništvo Južnega Sudana v Kartumu;
- F. ker je Meriam Ibrahim od 26. junija 2014 znova na prostosti in se je s svojo družino zatekla na ameriško veleposlaništvo, zdaj pa potekajo pogajanja, da bi lahko zapustila Sudan, kjer ji ekstremistični muslimani grozijo s smrtjo;
- G. ker je svoboda misli, prepričanja ali veroizpovedi splošna človekova pravica, ki jo je treba varovati povsod in za vsakogar; ker je Sudan ratificiral ustrezne konvencije Združenih narodov in Afriške unije ter ima v skladu z njimi mednarodno obveznost, da brani in spodbuja svobodo veroizpovedi ali prepričanja, ki zajema pravico sprejemanja, spreminjanja ali opuščanja veroizpovedi ali prepričanja po lastni volji;
- H. ker je Sudan ratificiral Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah narodov, ki vključuje pravico do življenja ter prepoved mučenja in drugih krutih, nečloveških ali ponižujočih kazni ali ravnanj, in ker se smrtna kazen, bičanje, sekanje udov in druge oblike telesnega kaznovanja še vedno izvajajo za vrsto kaznivih dejanj;
- I. ker sudanske oblasti nesorazmerno obsojajo ženske in dekleta zaradi slabo opredeljenih kaznivih dejanj, pri katerih gre za zasebne in osebne odločitve, ki jih kot prvo nikoli ne bi smeli kriminalizirati, in ker se ženske nesorazmerno soočajo s krutimi kaznimi, kot so bičanje, kar pomeni kršitev njihovih človekovih pravic glede dostojanstva, zasebnosti in enakosti;
- J. ker je Sudan pristopil k Arabski listini človekovih pravic, ki v členu 27 določa, da imajo pripadniki vseh veroizpovedi pravico do prakticiranja vere;
- K. ker Republika Sudan zavezuje klavzula o človekovih pravicah iz Sporazuma iz Cotonouja¹ in Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah²;
- L. ker je predsednik Omar al Bašir januarja 2014 sicer napovedal nacionalni dialog, vendar sta pripor in nečloveško ravnanje z Meriam Jahio Ibrahim tipična za zaskrbljujoče zatiranje, ki ga sudanske oblasti izvajajo nad manjšinami, borci za človekove pravice, študentskimi protestniki, novinarji, političnimi nasprotniki in organizacijami za človekove pravice, zlasti nad tistimi, ki spodbujajo pravice žensk ter krepitev vloge in moči mladih;

¹ Sporazum o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisan v Cotonouju dne 23. junija 2000.

² Resolucija generalne skupščine ZN 2200A (XXI) z dne 16. decembra 1966.

1. obsoja neutemeljeno pridržanje Meriam Ibrahim; poziva sudansko vlado, naj razveljavi zakonodajo, ki omogoča diskriminacijo na podlagi spola ali veroizpovedi ter naj zaščiti versko identiteto manjšin;
2. poudarja, da so verige in fizično pridržanje za žensko, ki rojeva, ponižujoči in nečloveški; poziva sudanske oblasti, naj vsem nosečnicam in ženskam, ki rodijo v priporu, omogočijo primerno in varno nosečniško in porodno oskrbo;
3. znova potrjuje, da je svoboda veroizpovedi, vesti ali prepričanja splošna človekova pravica, ki jo je treba varovati povsod in za vsakogar; strogo obsoja vse oblike nasilja in ustrahovanja, ki ovirajo pravico imeti veroizpoved ali ne oziroma jo sprejeti po lastni izbiri, vključno z uporabo groženj, fizičnega nasilja ali kazenskih sankcij, s katerimi želijo verujoče ali neverujoče prisiliti, da se odpovejo svoji veri ali da se spreobrnejo; poudarja, da sta prešuštvo in apostazija dejanji, ki sploh ne bi smeli veljati za kaznivi;
4. opominja, da je Sudan ratificiral ustrezne konvencije Združenih narodov in Afriške unije ter ima v skladu z njimi mednarodno obveznost, da brani in spodbuja svobodo veroizpovedi ali prepričanja, ki zajema pravico sprejemanja, spreminjanja ali opuščanja veroizpovedi ali prepričanja po lastni volji;
5. poziva sudansko vlado, naj v skladu s splošnimi človekovimi pravicami razveljavi vse zakonske določbe, na podlagi katerih so posamezniki zaradi svojega verskega prepričanja, spremembe veroizpovedi ali prepričanja ali zaradi spodbujanja drugih k tej spremembi kaznovani ali diskriminirani, zlasti ker se apostazija, heterodoksija ali spreobrnitev kaznujejo s smrtjo;
6. poudarja, da ti zakoni niso v skladu s začasno sudansko ustavo iz leta 2005, Splošno deklaracijo človekovih pravic in Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah, ter spodbuja Sudan k ratifikaciji drugega fakultativnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega cilj je odprava smrtnih kazni¹;
7. poziva Sudan, naj nemudoma izda moratorij na vse usmrtitve, da bi nazadnje odpravili smrtno kazen ter vse oblike telesnega kaznovanja;
8. izraža zaskrbljenost zaradi nadaljnjih in pogostih kršitev pravic žensk v Sudanu, zlasti člena 152 sudanskega kazenskega zakonika; poziva sudanske oblasti, naj čim prej podpišejo in ratificirajo Konvencijo o odpravi vseh vrst oblik diskriminacije žensk;
9. z zaskrbljenostjo opaža, da je nekaznovanost za hude kršitve človekovih pravic v Sudanu še vedno zelo razširjen in resen problem, kot je bilo na primer pri darfurskem konfliktu, kjer oblasti niso preganjale velike večine hudih kaznivih dejanj, vključno s spolnim nasiljem; poziva sudansko vlado, naj razišče in kaznuje odgovorne za kršitve človekovih pravic, vključno z uboji, mučenjem in slabim ravnanjem z zaporniki, posilstvi in drugim spolnim nasiljem;

¹ Resolucija generalne skupščine ZN 44/128 z dne 15. decembra 1989.

10. poudarja, da se odločno zavzema za strogo ločitev vere ali prepričanja na eni strani ter države na drugi, kar pomeni zavračanje vseh oblik verskega poseganja v delovanje vlade, pa tudi nediskriminacijo na podlagi veroizpovedi ali prepričanja;
11. poziva sudansko vlado, naj pristopi k prvemu protokolu Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah narodov glede pravic žensk v Afriki in k protokolu sodišča Afriške unije, ki sta bila sprejeta 11. julija 2003 v mozambiškem mestu Maputo;
12. poziva sudansko vlado, naj ob podpori mednarodne skupnosti čim prej izvede pravno reformo, da bi zaščitili temeljne človekove pravice in svoboščine, zagotovili zaščito človekovih pravic vsakega posameznika ter zlasti obravnavali diskriminacijo nad ženskami, manjšinami in ranljivimi skupinami;
13. izraža podporo prizadevanjem, da bi s pogajanjem dosegli vključujočo rešitev za razmere v Sudanu, ter podpira prizadevanja civilne družbe in opozicijskih strank za spodbujanje mirovnega procesa;
14. poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo v prizadevanjih za trdno resolucijo o Sudanu na naslednjem zasedanju Sveta ZN za človekove pravice septembra 2014, s katero bi obravnavali hude in zelo razširjene kršitve človekovih pravic ter mednarodnega humanitarnega prava v tej državi;
15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam, vladi Sudana, Afriški uniji, generalnemu sekretarju Združenih narodov, sopredsedujočima skupni parlamentarni skupščini AKP-EU in panafrškemu parlamentu.